Puterea nevăzută a unui condamnat (II)

On Decembrie 02, 2013

Redimensionează-ți limitele proprii în așa fel încât evoluția ta să nu capete valențe prea mari.

Hannibal Lecter este condamnat să exploreze singur lumea, s-o înfrunte și s-o controleze, prin faptul că voia să o condamne la a fi sub puterea Egoului său supradimensionat. Complexele implicații ale rolului ce-l are de îndeplinit nu pot scoate la suprafață însușirile sale definitorii. Căci omul acesta atotcuprinzător știe destulă chimie ca să prevadă rezultatul reacțiilor ce se vor produce în timp, între diversele elemente de contrast din contextul evenimentelor. El știe, de asemenea, să se reprogrameze, creând noi algoritmi de optimizare și securitate. La el totul se transformă într-o mecanică ascunsă a rolurilor, într-un lung proces de redimensionare a limitelor personale.

Precum puternicul Vautrin din opera lui Balzac, geniul din umbră care controla evenimentele din dosul ușilor închise cu ajutorul intuiției și a simțului psihologic, Hannibal Lecter pare, de asemenea, să știe și să hotărască totul, dar nu întotdeauna vrea să se pronunțe. Totul se face și se desface din spatele gratiilor, datorită minții și ingeniozității.

Iar când acest om neînduplecat se înfruptă cu cuvintele pline de credință: " *Dacă nu merg eu la munte, vine muntele la mine* ", totul capătă valențe magice care îi amplifică evoluția. Chiar și izolat, Hannibal pare să dețină controlul total asupra evenimentelor, reușind să le tempereze sau să le dinamizeze. FBI-ul apelează la el pentru rezolvarea cazurilor spinoase. Chiar se încheie și un pact între aceste două părți distincte. Dar, obscură, această minte plină de judecăți și raționamente tăioase, este totodată plină de contraste. Mare grijă, mare atenție !

Experiența de a fi un om puternic seamănă cu savurarea unei cești de ceai: numai când simți ceva fierbinte se aprinde sângele în tine.

Ai crede că acest condamnat bătrân și epuizat va aștepta multă vreme pasiv, în afara sferei evenimentelor, în umbra dizgrației, în celula întunecată. O permanentă nulitate a ființei ajunsă la capătul puterilor. Cu toate acestea, o forță latentă îi dă puterea de a fi mai mult decât este, regenerând stadiul său existențial, oferindu-i substrat pentru o revitalizare durabilă. Se reînnoiesc neuronii, mușchii se încordează, tensiunea crește, respirația se intensifică și toate simțurile devin mai ascuțite. Şi astfel Hannibal se poate concentra mai bine asupra obiectivului principal: supradimensionarea existenței.

Nu este exclus ca Hannibal, urmare a efortului său total de a cuprinde și guverna toate forțele, toate legile și constantele științei psihologice, să trăiască ideea totalității sale, împreună cu sentimentul harului, caracteristic acestei trăiri. Caracterul său unitar rezultă din suma părților componente, din capacitățile sale de conducere, nevăzute și nedescifrate de nimeni. Din întreg ansamblul de posibilități, de variații și combinații menite a ține în viață tocmai propria lui persoană.

Leadership: Ai capacitatea să te dedici cu supunere totalității tale, încât ceea ce controlezi cu ajutorul Egoului să devină definitoriu pentru obținerea unui efect: "I deserve everything I can get"?

Omul care are meritul de a fi navigat pe marile necunoscute ale vieții, dominat astfel de un permanent dialog între sine și, să spunem, "nebunia" sa, nu poate fi niciodată mulțumit de

sine. Vrea mai mult, vrea să găsească un loc de unde să poată privi altfel lumea, chiar s-o conducă. Şi numai anulând orice aparențe el poate să intensifice acele puteri lăuntrice capabile să înfrângă limitele propriei sale cunoașteri și puteri de inițiativă.

În loc să se dezvolte acest supraindividualism, tradus printr-un *care-free attitude above all circumstances,* el se estompează în cazul persoanelor neîmplinite pe plan personal, care vor să dețină puterea maximă. Şi numai prin reconfigurarea realistă a aspectelor ce țin de proiectarea nevoilor lor reale se poate realiza, în mod specific sau exclusiv, o umplere a golurilor funcționale care permit însușirilor lor definitorii să evolueze.

Leadershipul nu se sustrage rigorilor personale. El se poate propaga în vid, în perimetrul acelei funcționalități care permite "utilizatorilor de forțe interne" să acceseze în timp real rezultatele căutării lor și să le valorifice printr-un proces de colaborare tacită. Şi asta pe măsură ce își construiesc noi structuri de gândire.

Dar ce caută necontenit omul care nu stă strâns legat în cămașa de forță a timpului? Mai mult ca sigur el vrea să capete autoritate, caută să posede acea libertate de viziune, de voință. Şi, mai presus de toate, libertatea de a judeca în mod independent asupra a ceea ce este pus să facă.

Iar acest " *I deserve everything I can get* " devine esența vieții lui, ilustrat convingător în cazul lui Hannibal Lecter. Un asemenea individ se dedică cu supunere totalității sale, trăind această idee cu toată plinătatea desăvârșirii sale, asemenea unui astru care asfințește, dar care se înalță mai strălucitor în altă emisferă – *a la dolce vita* , în sensul solidarității cu propria lui ființă, cu extremele sale, cu propriile convingeri.

Leadership: Poți fi identic cu cineva care oricât de mult s-ar chinui să-și dovedească contrariul propriei naturi, este totuși predispus la a se transpune într-o forță majoritară, necondiționată de vreun scop înalt?

Ce urmărește Hannibal Lecter? Să nu fie niciodată identic cu altcineva, să nu existe nimic care să-i pericliteze poziția ocupată pe teritoriul privilegiat al leadershipului intuitiv și bine stăpânit. Între gândire și decizie, în vederea atingerii scopului suprem - biruința pe plan psihologic - nu trebuie să se interpună nicio forță. Îndrăzneț, un astfel de om strânge bine totul în hățurile ideilor sale și da frâu liber cailor putere: aspirațiile și eforturile de evoluție. Care, însă, nu se încadrează în tiparul normalului.

De ce tigrul este un vânător mult mai complex și mai tenace decât leii sau hienele care vânează doar în grup? Fiindcă izolarea creează condiții de dezvoltare a unor abilități mult superioare celor pe care le creează integrarea.

Vasta utilitate a progresului personal este profilată, în prezent, exclusiv pe integrare, pe producția de resurse de dezvoltare partajate în comun, dispunând deopotrivă de o dimensiune intuitivă și una practică. Un brainstorming la care se adaugă acțiunea.

Dar vor exista întotdeauna cazuri izolate de indivizi, cu capacități peste normal, ce vor acționa liber, prin intensitate, prin conștientizarea talentelor, prin stimularea deprinderilor și experiențelor individuale. Şi exact aceștia vor dicta mersul lumii, spre bine sau spre rău.

Ca și în trecut, la fel și în viitor. O forță cugetătoare minoritară, neînțeleasă și obscură, va fi mult mai presus decât o forță majoritară unită, dar inconsecventă și necondiționată de vreun scop înalt. Iar un om care vrea să-ți dovedească contrariul propriei naturi este un om care își dă seama de "negativul" personalității sale, dar totuși este avântat spre a-și dovedi

superioritatea cu orice preț, chiar cu riscul opoziției lumii.

Leadershipul este calitatea de a te raporta la efortul de a fi puternic, inteligent, iscusit, dând o mare importanță vieți prin intermediul superiorității extrasă din convingerea celorlalți că ești plin de afecțiune, nu doar mai bun profesionist decât ei.

Puterea nevăzută a unui condamnat desemnează acele forțe interne ce se pot dezvolta atunci când sunt susținute de motivații puternice, în vederea creării unei unicități autentice. Orientate spre bine sau spre rău.

* Notă: The Silence of the Lambs (1991)

Source: https://neculaifantanaru.com/puterea-nevazuta-a-unui-condamnat-II.html